

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 794

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 26 octombrie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
D E C R E T E	
775. — Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	2
H O T Ă R Ă R I A L E G U V E R N U L U I R O M Ă N I E I	
874. — Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2015 pentru Societatea AVIOANE CRAIOVA — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, Comerțului și Turismului	2–4
875. — Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2015 pentru Societatea Națională a Sării — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, Comerțului și Turismului	5–7
A C T E A L E O R G A N E L O R D E S P E C I A L I T A T E A L E A D M I N I S T R A Ț I E I P U B L I C E C E N T R A L E	
5.510. — Ordin al ministrului educației și cercetării științifice privind aprobarea Calendarului de organizare și desfășurare a examenului național de definitivare în învățământ în anul școlar 2015–2016	8
A C T E A L E Î N A L T E I C U R Ț I I D E C A S A Ț I E Ș I J U S T I Ț I E	
Decizia nr. 27 din 21 septembrie 2015 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	9–16

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind eliberarea din funcție a unui judecător

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.030/2015,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Daniela Popa, judecător la Judecătoria Onești, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 22 octombrie 2015.
Nr. 775.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2015 pentru Societatea AVIOANE CRAIOVA — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, Comerțului și Turismului

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2015 pentru Societatea AVIOANE CRAIOVA — S.A., prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
p. Ministrul economiei, comerțului
și turismului,
Cătălin Cosmin Olteanu,
secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

Ministrul muncii, familiei,
protecției sociale
și persoanelor vârstnice,
Rovana Plumb

București, 20 octombrie 2015.
Nr. 874.

MINISTERUL ECONOMIEI, COMERȚULUI ȘI TURISMULUI
 Operatorul economic: Societatea AVIOANE CRAIOVA — S.A.
 Sediul/Adresa: Comuna Ghercești, Str. Aviatorilor nr. 10, județul Dolj
 Cod unic de înregistrare: 2326144

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
 pe anul 2015**

mii lei

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2015
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	30.253
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	30.123
		a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	4.008
	2	Venituri financiare	5	130
	3	Venituri extraordinare	6	0
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.7=Rd.8+Rd.20+Rd.21)	7	30.253
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	8	30.123
		A. cheltuieli cu bunuri si servicii	9	10.151
		B. cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	10	284
		C. cheltuieli cu personalul, din care:	11	10.659
		C0 Cheltuieli de natură salarială(Rd.13+Rd.14)	12	5.064
		C1 ch. cu salariile	13	5.024
		C2 bonusuri	14	40
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	15	4.064
		cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	16	
		C4 Cheltuieli aferente contractului de mandat si a altor organe de conducere si control, comisii si comitete	17	240
		C5 cheltuieli cu asigurările și protecția socială, fondurile speciale și alte obligații legale	18	1.291
		D. alte cheltuieli de exploatare	19	9.029
	2	Cheltuieli financiare	20	130
	3	Cheltuieli extraordinare	21	
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	22	0
IV		IMPOZIT PE PROFIT	23	
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	24	
	1	Rezerve legale	25	
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	26	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	27	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	28	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	29	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 25, 26, 27, 28, 29	30	
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	31	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2015
0	1	2	3	4
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende cuvenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	32	
	a)	- dividende cuvenite bugetului de stat	33	
	b)	- dividende cuvenite bugetului local	33a	
	c)	- dividende cuvenite altor acționari	34	
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.31 - Rd.32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	35	
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	36	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	37	
	a)	cheltuieli materiale	38	
	b)	cheltuieli cu salariile	39	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	40	
	d)	cheltuieli cu reclama si publicitate	41	
	e)	alte cheltuieli	42	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	1.920
	1	Alocații de la buget	44	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	45	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	46	1.920
X		DATE DE FUNDAMENTARE	47	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului*	48	321
	2	Nr.mediu de salariați total in activitate**	49	158
		Nr. mediu salariați ce desfasoara activitati conform art.10 din OUG 95/2002	49a	150
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială *)	50	2.650
	4	Castigul mediu lunar pe salariat determinat pe baza cheltuielilor cu salariile (lei/persoană) (Rd.13/Rd.49)/12*1000	51	2.650
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.49)	52	165
	6	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	53	
	7	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.7/Rd.1)x1000	54	1.000
	8	Plăți restante	55	12.139
	9	Creanțe restante	56	13

*) Rd.50 = Rd.155 din Anexa de fundamentare nr.2

*Nr. de personal prognozat la finele anului 2015 cuprinde un numar mediu de 13 salariați cu CIM suspendat cf.art.54 din Codul muncii pentru solicitare concediu fara salariu pentru probleme personale.

** Nr.mediu de salariați total in activitate cuprinde si numarul de personal cu contract de munca pe perioada determinata- 6 persoane

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli
pe anul 2015 pentru Societatea Națională a Sării — S.A.,
aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, Comerțului
și Turismului

Având în vedere prevederile Legii bugetului de stat pe anul 2015 nr. 186/2014, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2015 pentru Societatea Națională a Sării — S.A., prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

p. Ministrul economiei, comerțului
și turismului,

Cătălin Cosmin Olteanu,
secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

Ministrul muncii, familiei,
protecției sociale
și persoanelor vârstnice,

Rovana Plumb

București, 20 octombrie 2015.

Nr. 875.

MINISTERUL ECONOMIEI, COMERȚULUI ȘI TURISMULUI
 SOCIETATEA NAȚIONALĂ A SĂRII — S.A.
 Sediul/Adresa: Calea Victoriei nr. 220, sectorul 1
 Cod unic de înregistrare: 1590430

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
 pe anul 2015**

mii lei

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri 2015
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	309.812
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	306.408
		a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	0
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	0
	2	Venituri financiare	5	3.404
	3	Venituri extraordinare	6	0
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.7=Rd.8+Rd.20+Rd.21)	7	260.840
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	8	258.240
		A. cheltuieli cu bunuri și servicii	9	121.803
		B. cheltuieli cu impozite, taxe și varsăminte asimilate	10	7.103
		C. cheltuieli cu personalul, din care:	11	92.301
		C0 Cheltuieli de natură salarială(Rd.13+Rd.14)	12	70.125
		C1 ch. cu salariile	13	63.412
		C2 bonusuri	14	6.713
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	15	1.200
		cheltuieli cu plăți compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	16	1.200
		C4 Cheltuieli aferente contractului de mandat și a altor organe de conducere și control, comisii și comitete	17	505
		C5 cheltuieli cu asigurările și protecția socială, fondurile speciale și alte obligații legale	18	20.471
		D. alte cheltuieli de exploatare	19	37.033
	2	Cheltuieli financiare	20	2.600
	3	Cheltuieli extraordinare	21	0
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	22	48.972
IV		IMPOZIT PE PROFIT	23	7.835
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	24	41.137
	1	Rezerve legale	25	0
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	26	0
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	27	0
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	28	0
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	29	0
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 25, 26, 27, 28, 29	30	41.137
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	31	3.446

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri 2015
0	1	2	3	4
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende cuvenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	32	22.292
	a)	- dividende cuvenite bugetului de stat	33	11.369
	b)	- dividende cuvenite bugetului local	33a	0
	c)	- dividende cuvenite altor acționari	34	10.923
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.31 - Rd.32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	35	18.846
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	36	4.680
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	37	10.571
	a)	cheltuieli materiale	38	
	b)	cheltuieli cu salariile	39	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	40	
	d)	cheltuieli cu reclama si publicitate	41	
	e)	alte cheltuieli	42	10.571
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	35.205
	1	Alocații de la buget	44	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	45	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	46	35.205
X		DATE DE FUNDAMENTARE	47	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	48	1.740
	2	Nr.mediu de salariați total	49	1.735
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială *)	50	3.283
	4	Castigul mediu lunar pe salariat determinat pe baza cheltuielilor cu salariile (lei/persoană) (Rd.13/Rd.49)/12*1000	51	3.046
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.49)	52	177
	6	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	53	0
	7	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.7/Rd.1)x1000	54	842
	8	Plăți restante	55	4,5
	9	Creanțe restante	56	1.392

*) Rd.50 = Rd.155 din Anexa de fundamentare nr.2

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

ORDIN

privind aprobarea Calendarului de organizare și desfășurare a examenului național de definitivare în învățământ în anul școlar 2015—2016

În baza prevederilor art. 241 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de prevederile Ordinului ministrului educației și cercetării științifice nr. 4.496/2015 privind structura anului școlar 2015—2016, cu modificările ulterioare, în temeiul dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 26/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării Științifice,

ministrul educației și cercetării științifice emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Calendarul de organizare și desfășurare a examenului național de definitivare în învățământ în anul școlar 2015—2016, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală management și rețea școlară din cadrul Ministerului Educației și Cercetării Științifice și inspectoratele școlare duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării științifice,
Sorin Mihai Cîmpeanu

București, 21 octombrie 2015.
Nr. 5.510.

ANEXĂ

CALENDARUL

de organizare și desfășurare a examenului național de definitivare în învățământ în anul școlar 2015—2016

până la 30 octombrie 2015	Emiterea deciziilor de constituire a comisiilor de examen județene/Comisiei de examen a municipiului București
până la 20 noiembrie 2015	Înscrierea candidaților la unitățile de învățământ, transmiterea dosarelor de înscriere la inspectoratul școlar, verificarea și avizarea acestora
23 noiembrie — 18 decembrie 2015	Înregistrarea candidaților în aplicație Înștiințarea candidaților cu privire la admiterea sau respingerea dosarului de înscriere
până la 17 iunie 2016	Efectuarea inspecțiilor la clasă
17—30 iunie 2016	Completarea dosarelor și validarea datelor de înscriere existente în aplicația electronică
4 august 2016	Susținerea probei scrise
11 august 2016	Afișarea rezultatelor
11—12 august 2016	Înregistrarea contestațiilor și transmiterea acestora la centrele de evaluare/contestații
12—17 august 2016	Soluționarea contestațiilor
18 august 2016	Afișarea rezultatelor finale
19—30 august 2016	Transmiterea la Ministerul Educației și Cercetării Științifice a tabelelor nominale cu candidații admiși și validarea rezultatelor examenului prin ordin al ministrului educației și cercetării științifice

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 27

din 21 septembrie 2015

Dosar nr. 1.701/1/2015

Iulia Cristina Tarcea	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Lavinia Curelea	— președintele Secției I civile
Roxana Popa	— președintele delegat al Secției a II-a civile
Ionel Barbă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Florentin Sorin Drăguț	— judecător la Secția I civilă
Elena Floarea	— judecător la Secția I civilă
Carmen Georgeta Negrilă	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Paraschiv	— judecător la Secția I civilă — judecător-raportor
Eugenia Pușcașiu	— judecător la Secția I civilă
Eugenia Voicheci	— judecător la Secția a II-a civilă — judecător-raportor
Lucia Paulina Brehar	— judecător la Secția a II-a civilă
Veronica Magdalena Dănăilă	— judecător la Secția a II-a civilă
Mărioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă
Mirela Politeanu	— judecător la Secția a II-a civilă
Doina Duican	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Gabriela Elena Bogasiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Năstasie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Sîrbu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal — judecător-raportor
Dana Iarina Vartires	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ce formează obiectul Dosarului nr. 1.701/1/2015 a fost constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 27⁵ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă Aurel Segărceanu, magistrat-asistent desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 4.092/99/2014 privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „Dispozițiile art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, cu modificările ulterioare, trebuie interpretate în sensul că abrogă dispozițiile art. 23 din Hotărârea Guvernului nr. 281/1993 cu privire la salarizarea personalului din unitățile bugetare, cu modificările și completările ulterioare?”.

Magistratul-asistent a prezentat referatul cauzei, arătând că la dosar au fost depuse practică judiciară și raportul întocmit de judecătorii-raportori; de asemenea, s-a arătat că raportul a fost comunicat părților, conform dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, iar acestea nu au formulat un punct de vedere privind chestiunea de drept supusă judecării.

Doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, președintele completului de judecată, a constatat că nu există chestiuni prealabile sau excepții, iar completul de judecată a rămas în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul sesizării

1. Titularul sesizării este Curtea de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale, investită cu soluționarea apelului declarat de Uniunea Sindicatelor Libere din Învățământul Preuniversitar Iași, apel care formează obiectul Dosarului nr. 4.092/99/2014. Titularul sesizării este legitimat procesual activ, în conformitate cu dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, fiind o curte de apel care judecă în ultimă instanță, potrivit dispozițiilor art. 208, raportat la art. 214 din Legea dialogului social nr. 62/2011, republicată, cu modificările ulterioare, la art. 96 pct. 2 și la art. 483 alin. (2) teza finală din Codul de procedură civilă.

II. Obiectul și temeiul juridic al sesizării

2. Prin Încheierea de la 10 martie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 4.092/99/2014, Curtea de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale a sesizat, în temeiul dispozițiilor art. 519—520 din Codul de procedură civilă, Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „Dispozițiile art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, cu modificările ulterioare, trebuie interpretate în sensul că abrogă dispozițiile art. 23 din Hotărârea Guvernului nr. 281/1993 cu privire la salarizarea personalului din unitățile bugetare, cu modificările și completările ulterioare?”.

III. Expunerea succintă a procesului. Obiectul investirii instanței care a solicitat pronunțarea unei hotărâri prealabile. Stadiul procesual în care se află pricina

3. Prin Cererea înregistrată sub nr. 4.092/99/2014 pe rolul Tribunalului Iași — Secția I civilă, reclamanta Uniunea Sindicatelor Libere din Învățământul Preuniversitar Iași, în numele și pentru membrul său de sindicat Miron Claudia Elena, a chemat-o în judecată pe pârâta Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Dancu, cu sediul în comuna Holboca, județul Iași, și a solicitat ca pârâta să fie obligată la plata sumei corespunzătoare primei/indemnizației de instalare echivalente cu un salariu de bază corespunzător funcției, gradului sau treptei profesionale în care reclamanta a fost încadrată prima oară în muncă, sumă actualizată cu indicele de inflație până la data plății efective.

4. Cererea a fost întemeiată în drept pe dispozițiile art. 23 din Hotărârea Guvernului nr. 281/1993 cu privire la salarizarea personalului din unitățile bugetare, cu modificările și completările

ulterioare, și pe dispozițiile Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, cu modificările ulterioare.

5. Prin Sentința civilă nr. 3.493 din 29 octombrie 2014, Tribunalul Iași — Secția I civilă a respins acțiunea, reținând, în esență, că personalului didactic și auxiliar din învățământ continuă să i se aplice prevederile Legii nr. 63/2011, cu modificările ulterioare, și în anii 2012, 2013 și 2014, în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, aprobată prin Legea nr. 36/2014, și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu completări prin Legea nr. 28/2014, cu modificările și completările ulterioare; de asemenea, instanța de fond a reținut că reclamanta a fost încadrată în anul școlar 2011—2012, ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 63/2011, cu modificările ulterioare, și că dispozițiile legale care reglementează drepturile de natură salarială, sporurile, indemnizațiile, compensațiile și celelalte elemente ale sistemului de salarizare sunt cele stabilite în anexa nr. 5 la acest act normativ.

6. În acest context, tribunalul a apreciat că dispozițiile cuprinse în anexa nr. 5 la Legea nr. 63/2011, cu modificările ulterioare, nu fac referire la acordarea primei/indemnizației de instalare — prin urmare, reclamanta nu este îndreptățită să o primească — și că dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 281/1993, cu modificările și completările ulterioare, nu au continuat să se aplice și după intrarea în vigoare a legii sus-menționate.

7. Au fost înlăturate susținerile despre incidența dispozițiilor art. 55 alin. (4) lit. i) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, apreciindu-se că Legea nr. 63/2011, cu modificările ulterioare, reprezintă cadrul legal unic cu privire la drepturile de natură salarială ale personalului didactic și didactic auxiliar.

8. Cum indemnizația pretinsă prin cererea de chemare în judecată nu este prevăzută de Legea nr. 63/2011, cu modificările ulterioare, tribunalul a apreciat că nu sunt incidente nici dispozițiile art. 38 lit. e) din Contractul colectiv de muncă, care prevăd că personalul din învățământ beneficiază de o primă de instalare în condițiile legii.

9. Curtea de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale este investită cu soluționarea apelului formulat de reclamantă împotriva Sentinței civile nr. 3.493 din 29 octombrie 2014 a Tribunalului Iași — Secția I civilă.

10. Reclamanta și-a structurat criticile din apel pe argumentul principal că dispozițiile art. 23 din Hotărârea Guvernului nr. 281/1993, cu modificările și completările ulterioare, sunt în vigoare și că acestea nu au fost abrogate nici expres, nici implicit de Legea nr. 63/2011, cu modificările ulterioare.

11. Prin Încheierea de la 10 martie 2015, instanța de apel a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție în scopul pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să stabilească dacă dispozițiile art. 6 din Legea nr. 63/2011, cu modificările ulterioare, trebuie interpretate în sensul că abrogă dispozițiile art. 23 din Hotărârea Guvernului nr. 281/1993, cu modificările și completările ulterioare.

12. În temeiul dispozițiilor art. 520 alin. (2) din Codul de procedură civilă, instanța a suspendat judecata apelului până la pronunțarea hotărârii prealabile.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării, care susțin admisibilitatea procedurii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă

13. Instanța de apel a apreciat că sesizarea este admisibilă, față de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, având în vedere că de lămurirea modului de interpretare a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 63/2011, cu modificările ulterioare, cu raportare la dispozițiile art. 23 din Hotărârea Guvernului nr. 281/2003, cu modificările și completările ulterioare, depinde soluționarea pe fond a cauzei, că problema de drept enunțată este nouă, întrucât examinarea jurisprudenței a relevat că nu s-au identificat hotărâri privitoare la același aspect, și că problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii, astfel cum reiese din cercetarea datelor postate pe portalul www.scj.ro.

V. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

14. Părțile nu și-au exprimat punctul de vedere nici prin memorii separate, nici în fața instanței. Din examinarea practicei Încheierii de sesizare de la 10 martie 2015 reiese că reprezentantul legal al mandatarului reclamantei a lăsat la aprecierea instanței problema sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată care a sesizat instanța supremă cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

15. Conformându-se dispozițiilor art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța de apel a apreciat că dispozițiile art. 6 din Legea nr. 63/2011, cu modificările ulterioare, nu abrogă implicit dispozițiile art. 23 din Hotărârea Guvernului nr. 281/1993, cu modificările și completările ulterioare, aceste din urmă dispoziții normative nefiind contrare drepturilor de natură salarială enumerate în legea sus-menționată.

VII. Jurisprudența Curții Constituționale

16. Curtea Constituțională a fost investită cu examinarea controlului de constituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011, cu modificările ulterioare, precum și a anexelor nr. 2 și 3b la lege, statuând că acestea sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

17. De asemenea, Curtea Constituțională a fost investită și cu controlul de constituționalitate a dispozițiilor art. II art. 1 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, a art. 1 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 182/2012, a art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, aprobată prin Legea nr. 36/2014, a art. 1 alin. (3) și (4) și a art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, aprobată cu modificări prin Legea nr. 28/2014, cu modificările și completările ulterioare, pronunțându-se în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate a acestor dispoziții legale prin Decizia nr. 553 din 15 octombrie 2014¹.

¹ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 din 7 ianuarie 2015.

18. Prin deciziile pronunțate², Curtea Constituțională a reținut, în esență, că legea supusă controlului de constituționalitate stabilește drepturile salariale ale cadrelor didactice de la data intrării sale în vigoare, așadar pentru viitor, fără a afecta în niciun mod drepturile salariale dobândite pentru perioada anterioară intrării sale în vigoare. Din examinarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului în această materie, Curtea a constatat, de asemenea, că dreptul la anumite foloase bănești în calitate de salariat a fost asimilat, în anumite condiții, unui drept de proprietate și analizat din perspectiva art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

19. În această privință însă Curtea Europeană a Drepturilor Omului a distins între dreptul persoanei de a continua să primească în viitor un salariu într-un anumit quantum și dreptul de a primi efectiv salariul convenit pentru perioada în care munca a fost prestată. Astfel, prin Hotărârea din 19 aprilie 2007, pronunțată în *Cauza Vilho Eskelinen împotriva Finlandei*, paragraful 94, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că în Convenție nu se conferă dreptul de a primi în continuare un salariu cu un anumit quantum. Reluând aceste considerente în Hotărârea din 20 mai 2010, pronunțată în *Cauza Lelas împotriva Croației*, paragraful 58, Curtea a reținut că nu este consacrat prin Convenție dreptul de a continua să fie plătit cu un salariu într-un anumit quantum; venitul care a fost câștigat reprezintă însă un „bun” în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (în același sens sunt și Hotărârea din 13 iulie 2006, pronunțată în *Cauza Bahceyaka împotriva Turciei*, Hotărârea din 24 martie 2005, pronunțată în *Cauza Erkan împotriva Turciei*, Hotărârea din 9 noiembrie 2000, pronunțată în *Cauza Schetini și alții împotriva Italiei*).

20. Aceeași distincție semnificativă este realizată și în jurisprudența Curții Constituționale, aplicabilă, *mutatis mutandis*, în prezenta cauză, spre exemplu Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, așa încât, cât privește salariul ce urmează a fi plătit în viitor, Curtea a constatat că este dreptul autorității legiuitoare de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat. În această privință, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că statul este cel în măsură să stabilească valoarea sumelor care urmează a fi plătite angajaților săi din bugetul de stat. Statul poate dispune introducerea, suspendarea sau încetarea plății unor astfel de sume prin modificări legislative corespunzătoare (a se vedea, de exemplu, Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în *Cauza Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23). De altfel, printr-o jurisprudență constantă, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în acest domeniu (spre exemplu, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în *Cauza Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în *Cauza Aizpurua Ortiz împotriva Spaniei*, paragraful 57).

21. Examinând prevederile de lege criticate prin prisma exigențelor referitoare la previzibilitatea normelor juridice și protecția așteptărilor legitime ale cetățenilor, Curtea Constituțională a constatat că acestea nu sunt încălcate câtă vreme Legea nr. 63/2011, cu modificările ulterioare, a fost adoptată pentru a realiza unificarea salarizării unei categorii profesionale, respectiv pentru reglementarea unitară a domeniului vizat. În plus, Curtea a reținut că drepturile câștigate nu sunt cu nimic afectate prin reglementarea dedusă controlului de constituționalitate.

22. Cu același prilej, Curtea Constituțională a constatat că, în materia salarizării personalului didactic și didactic auxiliar, a existat o situație juridică specifică, determinată de succesiunea a numeroase acte normative cu acest obiect de reglementare și de practica judiciară neunitară, care a condus la un sistem de salarizare neunitar. În acest context specific salarizării personalului didactic și didactic auxiliar, reglementarea criticată dă expresie unei măsuri de politică bugetară, determinată de impactul financiar major asupra cheltuielilor de personal aprobate pentru anul 2011, având în vedere consecințele modificărilor legislative și ale soluțiilor pronunțate de instanțele judecătorești, urmărind să elimine inechitatea în stabilirea salariilor din sistemul național de învățământ.

23. Se poate lesne constata, din examinarea considerentelor ce precedă, că dispozițiile art. 6 din Legea nr. 63/2011, cu modificările ulterioare, nu au format în mod distinct obiectul controlului de constituționalitate, excepția ridicată fiind respinsă în privința acestor dispoziții legale, subsecvent respingerii excepției referitoare la celelalte dispoziții legale, prin care s-a reglementat pentru viitor sistemul de salarizare.

24. Se impune însă a fi semnalată jurisprudența Curții Constituționale în materia controlului de constituționalitate a unor dispoziții similare celei cuprinse în art. 6 din Legea nr. 63/2011, cu modificările ulterioare, întrucât de esența prezentei sesizări a Înaltei Curți de Casație și Justiție este dezlegarea mecanismului abrogării unor texte de lege.

25. Semnificative sunt, sub acest aspect, numeroasele decizii pronunțate asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii³, cu modificările și completările ulterioare, care prevăd abrogarea oricăror dispoziții contrare, decizii în considerentele cărora Curtea Constituțională a reținut că argumentele aduse de autorii excepției nu vizează o veritabilă problemă de constituționalitate, ci constituie o problemă de interpretare și de aplicare a legii, de competența instanțelor judecătorești, nu de cea a instanței de contencios constituțional.

26. Consecventă acestei orientări, instanța de contencios constituțional a analizat problema existenței în vigoare a unui text legal doar în măsura în care acesta contravine Legii fundamentale. Relevantă sub acest aspect este Decizia nr. 408 din 7 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.054 din 15 noiembrie 2004, prin care, admitând excepția de neconstituționalitate invocată, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 54/1998 privind circulația juridică a terenurilor nu mai sunt în vigoare în măsura în care contravin art. 44 alin. (2) teza a doua din Constituția României, republicată.

² Decizia nr. 202 din 31 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 din 18 mai 2015, Decizia nr. 291 din 22 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 451 din 20 iunie 2014, Decizia nr. 481 din 23 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 825 din 12 noiembrie 2014, Decizia nr. 623 din 4 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 13 ianuarie 2015, Decizia nr. 637 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 14 din 8 ianuarie 2015.

³ Cu titlu de exemplu, se cuvin menționate următoarele decizii pronunțate de Curtea Constituțională: Decizia nr. 1.017 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 567 din 14 august 2009, Decizia nr. 1.186 din 17 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 20 octombrie 2009, Decizia nr. 1.391 din 29 octombrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 859 din 10 decembrie 2009, Decizia nr. 1.407 din 3 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 859 din 10 decembrie 2009, Decizia nr. 691 din 20 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 402 din 17 iunie 2010, Decizia nr. 706 din 25 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 28 iunie 2010, Decizia nr. 177 din 8 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 343 din 18 mai 2011, Decizia nr. 517 din 15 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 522 din 27 iulie 2012. În același sens, sugestivă este și Decizia nr. 27 din 27 ianuarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 153 din 20 februarie 2004, pronunțată în materie penală, în care Curtea Constituțională subliniază că este atributul instanțelor de judecată să stabilească dacă un text legal este sau nu în vigoare, instanța de contencios constituțional având competența strict delimitată de dispozițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

VIII. Raportul asupra chestiunii de drept

27. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat, referitor la admisibilitatea sesizării, în raport cu dispozițiile art. 519 din același cod, că sunt îndeplinite cumulativ condițiile pentru declanșarea mecanismului privind pronunțarea unei hotărâri prealabile, iar punctul de vedere al judecătorilor-raportori referitor la rezolvarea de principiu a chestiunii de drept supuse analizei de față a fost în sensul că dispozițiile art. 6 din Legea nr. 63/2011, cu modificările ulterioare, nu abrogă dispozițiile art. 23 din Hotărârea Guvernului nr. 281/1993, cu modificările și completările ulterioare.

IX. Înalta Curte

Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorii-raportori și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, constată următoarele:

A. Asupra admisibilității

28. Înalta Curte de Casație și Justiție a fost legal sesizată, fiind îndeplinite în mod cumulativ condițiile de admisibilitate pentru declanșarea procedurii reglementate prin dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă.

29. Astfel, instanța supremă a fost sesizată de un complet din cadrul Curții de Apel Iași, instanță de apel care judecă în ultimă instanță, potrivit dispozițiilor art. 208, raportat la art. 214 din Legea nr. 62/2011, republicată, cu modificările ulterioare, art. 96 pct. 2 și art. 483 alin. (2) teza finală din Codul de procedură civilă.

30. Este îndeplinită, de asemenea, condiția de admisibilitate referitoare la ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât soluția pe fond depinde de modul în care se va aprecia asupra aplicării sau a ieșirii din vigoare a dispozițiilor art. 23 din Hotărârea Guvernului nr. 281/1993, cu modificările și completările ulterioare.

31. Sesizarea este admisibilă și din perspectiva condiției caracterului de nouitate a chestiunii de drept care urmează a fi dezlegată; aceasta întrucât, deși problema abrogării dispozițiilor art. 23 din Hotărârea Guvernului nr. 281/1993, cu modificările și completările ulterioare, trebuia să se plaseze, teoretic, la momentul intrării în vigoare a Legii nr. 63/2011, cu modificările ulterioare, ea rămâne de actualitate câtă vreme efectele acestei din urmă legi au fost prelungite prin acte normative succesive până la sfârșitul anului 2015.

32. O dovadă elocventă în acest sens o constituie faptul că hotărârile comunicate la dosar sunt pronunțate în anii 2013, 2014 și 2015, că există litigii în curs având același obiect (exemplu fiind chiar litigiul în care s-a formulat prezenta întrebare preliminară) și că există posibilitatea declanșării altor litigii similare câtă vreme dispozițiile Legii nr. 63/2011, cu modificările ulterioare, vor fi în vigoare.

33. De asemenea, din verificările efectuate până la data întocmirii raportului rezultă că Înalta Curte nu a statuat asupra chestiunii de drept care face obiectul sesizării, iar aceasta nu face nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

B. Normele de drept intern incidente:

a) Hotărârea Guvernului nr. 281/1993 cu privire la salarizarea personalului din unitățile bugetare, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cele aduse prin Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice:

„Art. 23. — (1) La încadrarea într-o unitate din altă localitate decât cea de domiciliu, în primul an de activitate după absolvirea studiilor, personalul de specialitate beneficiază de o indemnizație de instalare echivalentă cu un salariu de bază corespunzător funcției, gradului sau treptei profesionale în care urmează a fi încadrat; în cazul medicilor și farmaciștilor, indemnizația de instalare se acordă, după terminarea stagiaturii

sau a internatului, de unitatea sanitară unde s-au încadrat prin concurs.

(2) Indemnizația de instalare poate fi echivalentă cu două salarii de bază pentru acele localități unde atragerea specialiștilor se face cu mare greutate, stabilite de ministere și celelalte instituții centrale și locale ale administrației publice și avizate de Ministerul Finanțelor.

(3) Persoanele care au beneficiat de indemnizația de instalare și care ulterior au demisionat sau li s-a desfășurat contractul de muncă din motive imputabile lor înainte de împlinirea unui an de la instalare vor restitui, în condițiile legii, indemnizația primită, calculată proporțional cu perioada rămasă până la expirarea termenului de un an.”;

b) Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, cu modificările ulterioare:

„Art. 6. — Orice alte dispoziții contrare cu privire la stabilirea salariilor și a celorlalte drepturi de natură salarială, în anul 2011, pentru personalul prevăzut la art. 1 alin. (1), se abrogă.

Art. 7. — Anexele nr. 1, 2, 3a, 3b, 4 și 5 fac parte integrantă din prezenta lege.”

„Anexa nr. 5 — Metodologia de calcul al drepturilor salariale care se acordă personalului didactic și personalului didactic auxiliar din învățământ

Capitolul I — Metodologia de calcul al drepturilor salariale care se acordă personalului didactic (art. 1—13).

Capitolul II — Metodologia de calcul al drepturilor salariale care se acordă personalului didactic auxiliar (art. 1—10)”

c) Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar:

„Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80 din 8 septembrie 2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 10 septembrie 2010, cu următoarele modificări și completări:

1. **Titlul ordonanței de urgență se modifică și va avea următorul cuprins:**

«Ordonanță de urgență pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar».

2. **După articolul unic, care devine articolul I, se introduce un nou articol, articolul II, cu următorul cuprins:**

«**Art. II.** — Pentru anul 2012 se aprobă instituirea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, după cum urmează:

Art. 1. — (1) În anul 2012, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2011.

(2) În anul 2012, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2011, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

(3) În anul 2012, cuantumul brut al salariilor de încadrare, al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare aferent personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, în conformitate cu prevederile Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în

anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2011, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

(4) Începând cu luna ianuarie 2012, în ceea ce privește salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, se aplică prevederile Legii nr. 63/2011.

(5) În anul 2012, prevederile art. 12 din anexa nr. II, cap. I lit. B — Reglementări specifice personalului didactic din învățământ, la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, nu se aplică.

Art. 2. — În anul 2012, pentru personalul nou-încadrat pe funcții, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, precum și pentru personalul promovât în funcții sau în grade/trepte, salarizarea se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare din instituția/autoritatea publică în care acesta este încadrat.

Art. 3. — Prevederile art. 1 și 2 se aplică în mod corespunzător și personalului ale cărui raporturi de muncă sau servicii au fost suspendate în condițiile legii și și-a reluat activitatea în anul 2012.»;

d) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 182/2012:

„Art. 1. — (1) Cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se majorează în două etape, astfel:

a) cu 8%, începând cu data de 1 iunie 2012, față de nivelul acordat pentru luna mai 2012;

b) cu 7,4%, începând cu data de 1 decembrie 2012, față de nivelul acordat pentru luna noiembrie 2012.

(2) Cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, se majorează potrivit alin. (1), în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

(3) Cuantumul brut al salariilor de încadrare, al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare aferent personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, care se stabilește în conformitate cu prevederile Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, cu modificările ulterioare, se majorează potrivit alin. (1), în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

(4) În cazul schimbării condițiilor în care își desfășoară activitatea, personalul beneficiază de noile drepturi la nivelul acordat funcțiilor actuale similare de la noile locuri de muncă.”;

e) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare:

„Art. 1. — În anul 2013 se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna decembrie 2012 drepturile prevăzute la art. 1 și art. 3—5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 182/2012.

Art. 2. — Prevederile art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012, aprobată cu modificări prin Legea nr. 182/2012, și ale art. 1 alin. (4) și (5), art. 2, 3, art. 4 alin. (1) și (2), art. 6, 7, 9, 11, art. 12 alin. (2) și art. 13 ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru

completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, se aplică în mod corespunzător și în anul 2013.”

„Art. 9. — Prevederile art. 15, 18, 19 și 20 ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, se aplică în mod corespunzător și în anul 2013.”;

f) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu completări prin Legea nr. 28/2014:

„Art. 1. — (1) În anul 2014, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2013 în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzatori claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare.

(2) În anul 2014, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2013, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

(3) În anul 2014, cuantumul brut al salariilor de încadrare, al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare aferent personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, stabilit în conformitate cu prevederile Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2013, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

(4) În anul 2014, în ceea ce privește salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, se aplică prevederile Legii nr. 63/2011.

(5) În cazul schimbării condițiilor în care își desfășoară activitatea, personalul beneficiază de noile drepturi la nivelul acordat funcțiilor actuale similare de la noile locuri de muncă.

(6) Valoarea de referință se menține și în anul 2014 la 600 lei.”;

g) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare:

Art. 1: „(9) În anul 2015, în ceea ce privește salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, se aplică prevederile Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ.”

„Art. 2. — (1) Începând cu luna ianuarie 2015, cuantumul brut al salariilor de încadrare, al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare aferent personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, stabilit în conformitate cu prevederile Legii nr. 63/2011, se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2014, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

(2) Începând cu data de 1 martie 2015, cuantumul brut al salariilor de bază de care beneficiază personalul didactic și didactic auxiliar din învățământ se majorează cu 5% față de nivelul acordat pentru luna februarie 2015.

(3) Începând cu data de 1 septembrie 2015, cuantumul brut al salariilor de bază de care beneficiază personalul didactic și didactic auxiliar din învățământ se majorează cu 5% față de nivelul acordat pentru luna august 2015.

(4) Cuantumul sporurilor, indemnizațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care nu fac parte, potrivit legii, din salariul de bază de care beneficiază personalul didactic și didactic auxiliar din învățământ se majorează cu același procent cu care a fost majorat salariul de bază, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

(5) În cazul schimbării condițiilor în care își desfășoară activitatea, personalul prevăzut la alin. (1) beneficiază de noile drepturi la nivelul acordat funcțiilor actuale similare de la noile locuri de muncă.

(6) Prin excepție de la prevederile art. 1 alin. (1), începând cu data de 1 august 2015, cuantumul brut al salariilor de bază de care beneficiază personalul nedidactic din unitățile de învățământ preuniversitar de stat, unitățile conexe ale învățământului preuniversitar, instituțiile de învățământ superior de stat și din bibliotecile centrale universitare se majorează cu 12% față de nivelul acordat pentru luna iulie 2015.

(7) Prin excepție de la prevederile art. 1 alin. (2), cuantumul sporurilor, indemnizațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care nu fac parte, potrivit legii, din salariul de bază de care beneficiază personalul nedidactic de la alin. (6) se majorează cu același procent de 12%, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

(8) De prevederile alin. (2)—(4) beneficiază numai personalul didactic și didactic auxiliar încadrat și salarizat potrivit prevederilor Legii nr. 63/2011, cu modificările ulterioare.

Art. 3. — În anul 2015, indemnizațiile, compensațiile, sporurile, majorările salariilor de bază prin acordarea de clase de salarizare suplimentare și alte drepturi acordate potrivit actelor normative în vigoare se stabilesc fără a lua în calcul drepturile incluse în salariul de bază conform prevederilor art. 14 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice și art. 10 al art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011.”;

h) Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„Respectarea normelor de tehnică legislativă

Art. 3. — (1) Normele de tehnică legislativă sunt obligatorii la elaborarea proiectelor de lege de către Guvern și a propunerilor legislative aparținând deputaților, senatorilor sau cetățenilor, în cadrul exercitării dreptului la inițiativă legislativă, la elaborarea și adoptarea ordonanțelor și hotărârilor Guvernului, precum și la elaborarea și adoptarea actelor normative ale celorlalte autorități cu asemenea atribuții.”

„Evitarea paralelismelor

Art. 16. — (1) În procesul de legiferare este interzisă instituirea aceluiași reglementări în mai multe articole sau alineate din același act normativ ori în două sau mai multe acte normative. Pentru sublinierea unor conexiuni legislative se utilizează norma de trimitere.

(2) În cazul existenței unor paralelisme acestea vor fi înlăturate fie prin abrogare, fie prin concentrarea materiei în reglementări unice.

(3) Se supun procesului de concentrare în reglementări unice și reglementările din aceeași materie dispersate în legislația în vigoare.

(4) Într-un act normativ emis pe baza și în executarea altui act normativ de nivel superior nu se utilizează reproducerea unor dispoziții din actul superior, fiind recomandabilă numai indicarea textelor de referință. În asemenea cazuri preluarea unor norme în actul inferior poate fi făcută numai pentru dezvoltarea ori detalierea soluțiilor din actul de bază.”

„Asanarea legislației

Art. 17. — În vederea asanării legislației active, în procesul de elaborare a proiectelor de acte normative se va urmări abrogarea expresă a dispozițiilor legale căzute în desuetudine sau care înregistrează aspecte de contradictorialitate cu reglementarea preconizată.”

„Evenimentele legislative

Art. 58. — (1) După intrarea în vigoare a unui act normativ, pe durata existenței acestuia pot interveni diferite evenimente legislative, cum sunt: modificarea, completarea, abrogarea, republicarea, suspendarea sau altele asemenea.

(2) În situații temeinic justificate, prin excepție de la prevederile alin. (1), actele normative de importanță și complexitate deosebită pot fi modificate, completate sau, după caz, abrogate de autoritatea emitentă și în perioada cuprinsă între data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, și data prevăzută pentru intrarea lor în vigoare, cu condiția ca intervențiile propuse să intre în vigoare la aceeași dată cu actul normativ supus evenimentului legislativ.

(3) Evenimentele legislative pot fi dispuse prin acte normative ulterioare de același nivel sau de nivel superior, având ca obiect exclusiv evenimentul respectiv, dar și prin alte acte normative ulterioare care, în principal, reglementează o anumită problemă, iar ca măsură conexă dispun asemenea evenimente pentru a asigura corelarea celor două acte normative interferente.”

„Abrogarea

Art. 64. — (1) Prevederile cuprinse într-un act normativ, contrare unei noi reglementări de același nivel sau de nivel superior, trebuie abrogate. Abrogarea poate fi totală sau parțială.

(2) În cazul unor abrogări parțiale intervenite succesiv, ultima abrogare se va referi la întregul act normativ, nu numai la textele rămase în vigoare.

(3) Abrogarea unei dispoziții sau a unui act normativ are caracter definitiv. Nu este admis ca prin abrogarea unui act de abrogare anterior să se repună în vigoare actul normativ inițial. Fac excepție prevederile din ordonanțele Guvernului care au prevăzut norme de abrogare și au fost respinse prin lege de către Parlament.

(4) Dacă o normă de nivel inferior, cu același obiect, nu a fost abrogată expres de actul normativ de nivel superior, această obligație îi revine autorității care a emis prima actul.

(5) Abrogările parțiale sunt asimilate modificărilor de acte normative, actul normativ abrogat parțial rămânând în vigoare prin dispozițiile sale neabrogate.”

„Condițiile de formă și de fond ale abrogării

Art. 65. — (1) Abrogarea poate fi dispusă, de regulă, printr-o dispoziție distinctă în finalul unui act normativ care reglementează o anumită problemă, dacă aceasta afectează dispoziții normative anterioare, conexe cu ultima reglementare.

(2) În cadrul operațiunilor de sistematizare și unificare a legislației se pot elabora și adopta acte normative de abrogare distincte, având ca obiect exclusiv abrogarea mai multor acte normative.

(3) În vederea abrogării, dispozițiile normative vizate trebuie determinate expres, începând cu legile și apoi cu celelalte acte normative, prin menționarea tuturor datelor de identificare a acestora.”

„Evenimentele legislative implicite

Art. 67. — (1) În cazuri deosebite, în care la elaborarea și adoptarea unei reglementări nu a fost posibilă identificarea tuturor normelor contrare, se poate prezuma că acestea au făcut obiectul modificării, completării ori abrogării lor implicite.

(2) În cadrul atribuțiilor sale Consiliul Legislativ are obligația să identifice toate dispozițiile legale care au suferit evenimentele legislative implicite și să propună Parlamentului și, respectiv, Guvernului măsurile necesare de modificare, completare sau abrogare expresă a acestora.

(3) Evenimentele legislative implicite nu sunt recunoscute în cazul actelor normative speciale ale căror dispoziții nu pot fi socotite modificate, completate sau abrogate nici prin reglementarea generală a materiei, decât dacă acest lucru este exprimat expres.”

C. Asupra chestiunii de drept ce face obiectul sesizării

34. Pentru că problema de esență care face obiectul sesizării este legată de abrogare, ca principal mijloc de ieșire din vigoare a normei juridice, cu titlu preliminar trebuie evocate dispozițiile legale incidente, și anume dispozițiile art. 64, 65 și 67 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, citate mai sus.

35. Doctrina, reținând că abrogarea reprezintă modalitatea de scoatere din vigoare a unei norme juridice, ca urmare a intrării în vigoare a unei norme noi (*actus contrarius*), și că aceasta reprezintă transpunerea principiului *lex posterior derogat priori*, a subliniat în mod constant că există două tipuri de abrogare: abrogarea expresă și abrogarea tacită (implicită), distincția apărând și în Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare [art. 65 alin. (3) și art. 67 alin. (1)].

36. În ceea ce privește abrogarea expresă, doctrina recentă a pus în evidență că poate să existe în modalitatea abrogării exprese directe, atunci când norma care își încetează acțiunea este anume indicată în textul abrogator, sau în modalitatea abrogării exprese indirecte, atunci când în textul legal de abrogare se indică, generic, faptul că se abrogă orice alte dispoziții legale contrare.

37. Aceasta din urmă este ipoteza art. 6 din Legea nr. 63/2011, cu modificările ulterioare, care prevede că „orice alte dispoziții contrare cu privire la stabilirea salariilor și a celorlalte drepturi de natură salarială, în anul 2011, pentru personalul prevăzut la art. 1 alin. (1), se abrogă”.

38. Pentru a aprecia însă dacă efectele acestei dispoziții legale de abrogare expresă indirectă se răsfrâng asupra dispozițiilor art. 23 din Hotărârea Guvernului nr. 281/1993, cu modificările și completările ulterioare, se impun lămurite o serie de aspecte.

39. Pentru a exista premisa abrogării, fie ea expresă sau implicită, este necesar ca *lex priori* și *lex posterior* să reglementeze aceeași materie, același domeniu, pentru că numai în aceste condiții putem vorbi despre un *actus contrarius*.

40. Această condiție reiese din prevederile art. 64 alin. (4) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care impun cerința ca norma juridică de nivel inferior să aibă *același obiect* cu norma ulterioară, dispozițiile precitate fiind pe deplin incidente câtă vreme prevederea pretins abrogată este cuprinsă într-o hotărâre a Guvernului, act normativ de nivel inferior legii.

41. În cauză această premisă nu se regăsește.

42. Hotărârea Guvernului nr. 281/1993, cu modificările și completările ulterioare, privește salarizarea personalului din unitățile bugetare și, așa cum rezultă din partea introductivă a actului normativ, aceasta a fost adoptată de Guvern în baza

prevederilor Legii salarizării nr. 14/1991, cu modificările ulterioare.

43. Legea nr. 14/1991, cu modificările ulterioare, se aplica, potrivit dispozițiilor art. 3 din cuprinsul său, persoanelor angajate cu domiciliul în România sau care au autorizație de a lucra în România, dacă își desfășoară activitatea în țară, precum și cetățenilor români angajați ai unităților constituite pe teritoriul României, care își desfășoară activitatea peste hotare.

44. Hotărârea Guvernului nr. 281/1993, cu modificările și completările ulterioare, se adresează așadar tuturor categoriilor de angajați, cu excepția celor pentru care legiuitorul a adoptat sisteme de salarizare distincte.

45. Din analiza tuturor actelor normative care au modificat Hotărârea Guvernului nr. 281/1993 reiese, indubitabil, că acest act normativ își găsește incidența în *materia salarizării personalului din unitățile bugetare*, ultimul act normativ modificator fiind Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.

46. Dispozițiile Legii nr. 63/2011, cu modificările ulterioare, privesc încadrarea și salarizarea în anul 2011 (efectele fiind prelungite până în anul 2015) a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, de unde se impune concluzia că domeniul de aplicare a acestei legi este restrâns la o anumită parte a personalului plătit din fonduri publice.

47. Ca urmare, Legea nr. 63/2011 este, față de Hotărârea Guvernului nr. 281/1993, o *lex specialis* și nu poate avea efect abrogator al acestei hotărâri a Guvernului, nefiind față de aceasta un *actus contrarius*.

48. A admite contrariul presupune adoptarea a două soluții, ambele de neconceput:

— fie s-ar putea conchide că norma generală este abrogată de norma specială cu efecte pentru întregul personal bugetar, soluție care nu poate fi primită câtă vreme norma generală nu a fost expres abrogată prin legile de salarizare a personalului plătit din fonduri publice;

— fie s-ar putea conchide că norma generală a încetat să producă efecte pentru personalul din învățământ, ceea ce ar presupune că ea este abrogată față de o categorie socială și în vigoare pentru celelalte, ceea ce contravine dispozițiilor art. 64 alin. (3) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevăd că abrogarea are caracter definitiv.

49. În sprijinul concluziei că dispozițiile art. 23 din Hotărârea Guvernului 281/1993, cu modificările și completările ulterioare, nu sunt contrare dispozițiilor Legii nr. 63/2011, cu modificările ulterioare, se cuvin a fi invocate și dispozițiile art. 55 alin. (4) lit. i) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, care prevăd *in terminis* că „nu sunt incluse în veniturile salariale și nu sunt impozabile, în înțelesul impozitului pe venit, indemnizațiile de instalare ce se acordă, o singură dată, la încadrarea într-o unitate situată într-o altă localitate decât cea de domiciliu, în primul an de activitate după absolvirea studiilor, în limita unui salariu de bază la angajare (...)”.

50. În raport cu aceste dispoziții legale, care exclud indemnizația de instalare din categoria veniturilor salariale, se constată că dispozițiile art. 23 din Hotărârea Guvernului nr. 281/1993, cu modificările și completările ulterioare, nu constituie, în înțelesul art. 6 din Legea nr. 63/2011, cu modificările ulterioare, dispoziții contrare cu privire la stabilirea salariilor și a celorlalte drepturi de natură salarială.

51. Pe cale de consecință, în dezlegarea chestiunii de drept cu care a fost sesizată, Înalta Curte constată că dispozițiile art. 6 din Legea nr. 63/2011, cu modificările ulterioare, nu abrogă dispozițiile art. 23 din Hotărârea Guvernului nr. 281/1993, cu modificările și completările ulterioare.

52. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 521, cu referire la art. 519 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 4.092/99/2014 privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, cu modificările ulterioare, stabilește că aceste prevederi legale nu abrogă dispozițiile art. 23 din Hotărârea Guvernului nr. 281/1993 cu privire la salarizarea personalului din unitățile bugetare, cu modificările ulterioare.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 21 septembrie 2015.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

IULIA CRISTINA TARCEA

Magistrat-asistent,
Aurel Segărceanu

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

